Michel Martin

Bărbat pe tocuri

HERG BENET
PUBLISHERS

Colecția $\sqrt{4}$

HERG BENET
PUBLISHERS
2011

© 2011 Michel Martin

© 2011 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Herg Benet Publishers
Str. Dr. Burghelea 22, sector 2, București, România
www.hergbenet.ro
editor@hergbenet.ro

Copertă: © 2011 badcat_

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MARTIN, MICHEL
Bărbat pe tocuri / Michel Martin. pref.: Ștefan Bolea
- București : Herg Benet, 2011
ISBN 978-606-92893-2-7

I. Bolea, Ștefan (pref.)

821.135.1-1

Tipărit în România

Michel Martin

Bărbat pe tocuri

– poezii –

HERG BENET
PUBLISHERS

Aşteptăm postsexualitatea

I got an F and a C, and I got a K too
And the only thing that's missing is a bitch like U
Marilyn Manson – (s)AINT

Michel Martin ne introduce într-o atmosferă gothică & dandy & nihilistă ca în muzica celor de la Sisters of Mercy combinată cu Huysmans şi cu filmul *The Masque of Red Death* al lui Roger Corman. Uneori ai impresia că Cioran şi-a înscenat moartea, s-a vindecat de Alzheimer (poate folosind metoda prin care Magic Johnson a scăpat de SIDA) şi s-a mutat la Londra, unde a devenit mai indiscret, mai *underground* şi mai *trendy*. Unul din cele mai interesante texte ale lui MM este o pastişă la cea mai radicală declaraţie a nihilismului antiumanist al secolului 20 („Spectacolul omului – ce lucru scârbavnic. Iubirea – o întâlnire între două salive. Toate sentimentele îşi trag absolutul din mizeria glandelor."): „eu sunt cel pentru care sexul a murit şi orice poftă/ de lichide vaginale a murit odată cu el/ eu nu suspin la sânii tăi deshumaţi/ şi nici la anusul descuiat/ …/ mirosul tău de poamă dulce de grăsimi fecunde/ tu receptacul de spermatozoizi confuzi şi expulzaţi/ … / eşti atât de – sexy – încât vreau să vomit în dormitor pe pat/ şi pe fereastră în capul trecătorilor/ mă uit la tine şi văd o vacă plină de lapte vacă plină de viţei aproape făcuţi vacă/ plină de spermă de bou şi de taur şi de cal uneori/ …/ stomacul tău e radiografia unei ferme de viermi" (*Never again*). Parcă am deschis jurnalul lui John Doe din *Se7en*. Nu am impresia că textul este o „metaforă" a dezgustului sau repulsiei sexuale; dimpotrivă, eu cred că textul se susţine practic şi descrie o „realitate": dacă aplicăm principiile schopenhaueriano-cioraniene ale abstinenţei şi ale urii faţă de mizeria sexului (un refuz al imperialismului glandelor), ajungem la o maximă gnostică maiestuoasă, severă şi demnă: *Să nu generezi*. Mai mult, ce dă profunzime mesajului poemului este ambiguitatea acestui dezgust faţă de erotism care este incantat cu inflexiunile tenebroase ale inamicului. Un nihilist trebuie să fie magnetic şi deasupra sa vor patrula întotdeauna umbrele duşmanilor săi, pe care nu i-a învins niciodată până la capăt. Altfel spus, demonii pe care îi combaţi nu trebuie niciodată eliminaţi total, pentru că moartea lor este echivalentă cu sinuciderea. Ce înseamnă pe scurt post-sex? Poate însemna acest delir nihilist, care pune scârba deasupra

dorinței. Poate însemna homoerotism ca o consecință a antifeminismului schopenhauerian: mizantropie reflexivă sau misoginism elitist. Mai poate fi și o hiperbolizare macho a femininului și atunci „ea" devine un fel de Medeea combinată cu Sibel din *Gegen die Wand*. Trebuie să remarc că foarte puțin din acest volum poate fi înțeles dacă nu ești familiarizat cu estetica simbolist–pre-suprarealist–decadentist–nihilistă a Zeitgeist-ului 1889: de la descrierea baudelairiană din *Une charogne*, la disprețul și oroarea față de divinitate a lui Maldoror, la declarația lui Rollinat, pentru care cimitirul este echivalentul grădinii și în sfârșit la momentul când intelectul nietzschean se face țăndări, anticipând dezastrul colectiv din secolul 20 și imitând destinul unor supraoameni mitici. La fel ca un personaj din Philip K. Dick, am impresia uneori că trăim cu toții în 1889. Mai mult, pentru a-l limpezi pe MM, trebuie spus că relația dintre un nihilist și Dumnezeul lui este asemănătoare raportului dintre un Übergott și un zeu inferior. Textele mele preferate din *Bărbat pe tocuri* sunt *Năclăit* și *Exorcismul maicii domnului*. Și dacă *Năclăit* este un poem la care multora le va tremura proteza (pentru că *blowjob* + copilaș = moral dynamite!), celălalt text (un fel de continuare, pe un nivel superior, a *Relei vestiri* de Bogza) naște o întrebare, care trebuie pusă, chiar cu prețul de a fi ridicoli sau absurzi: de ce a trebuit exorcizată Maica Domnului? Probabil pentru că este un produs al propagandei catolice, care a adunat atâta vinovăție, frică și plâns înecat de la corespondenții ei de-a lungul veacurilor, încât s-a înnegrit de nervi și uzură. De altfel, să nu uităm că gnosticii relatează că Maria n-ar fi putut ajunge în Rai dacă nu i s-ar fi schimbat sexul …

Ștefan Bolea

– I –
Bărbat pe tocuri

Capul calului mort

nu voi fi bărbatul nimănui
nici măcar al tău sau al
femeii la a cărei moarte
picioarele mi le voi smulge
cu unghiile de la picioare să-mi
zgârii fața până la citoplasma a ceea
ce am scris în sânge a fi
eternitate

sângele nu e lichidul
vâscos care-mi curge prin
trup nici pistruii crescuți
pe ferăstrău
sângele este când minerul care mă
sapă
respiră rar când lanterna lui
îmi înțeapă oasele parțial
luminate este când nu mai iese
pe unde a intrat și oftatul lui
e o focă grasă plesnindu-se peste
bot

dar sunt bărbatul celei care este
maman
și al rochiei ei negre fără mâneci
al prăpastiei de conac gotic
în care și-a azvârlit pălăria
și a spus de aici nu mai plec
maman este mama mea dintâi
iar trompele ei sunt calea
este mama copilului meu iar

copilul meu este gravid cu
ciuperci otrăvitoare guriţa lui
e rujată de yves saint laurent
copilul meu nu face pipi nici
suge sânul vreunei născătoare
el stă la umbra celei care este *maman*
şifon verzui îi întinde pe păr
viermi de mătase să-i ţească genele
copilul meu se uită la mine ca la
un rege înfrânt şi codiţe îmi împleteşte
din vene
el e un cal mort mai ales
capul calului mort
iar ucigaşul meu de negăsit
bietul meu ucigaş hoinărind pustiul
fără de crimă
cu buza crăpată de setea crucii mele în pământ

Macră

puterea mea este a unei gardenii japoneze ea cuprinde
toată hala de feciorii londoneze macre și furnale eu sunt soțul
tău tu ești un bărbat caruia îi plac femeile un bărbat care crede că
soțul său homosexual este o femeie ai cărei sâni sunt
oh so perfect
brațele mele sunt frumoase măselele mele sunt scoase urina mea a
zăcut în veceu câteva ore întrebătoare timp în care fetița de 1,55
mi-a tăiat părul
părul meu blond *oh so rich* și *oh so long* eu sunt personajul meu
no 1 logodnicele roșesc când mă apropii mesele mele se compun din
pește alb somon cous-cous cafea secară ciuperci am renunțat la țigări
oh so sad dacă aș lua-o de la început m-aș face jumătate gheișă jumătate
edith piaf m-aș face pictor de tot ce nu mai e al meu
don juan sau fiul lui dumnezeu
eu sunt visul oricărui și oricărei din mine nu se vor naște copii
eu sunt în toate căsătoriile voastre ca cea mai prelungă absență
ticăitul ceasului vostru în timpan eu sunt de ce îmbătrâniți și de ce
plângeți de ce geamătul coapselor în suspensie

Descusut și recroit

dar vreau să-i mușc ah vreau să-i mușc fălcile de copilă
picioruțele lungi subțiri de liceu comunist să i le strâng între unghii
și capul să mi-l închid și părul tot negru între ele și în spate să
mi se urce cu trupul ei puțin și strâmt de săpun
vreau cu gura să o prind și să-i rod oasele ca un câine flămând
iar primul sânge să-i picure greu în palmele mele desfăcute
și să plângă când o lovesc să țipe ca o pisică rusească să fugă
de mine prin zăpada înaltă de 1 metru și jumătate în blugi
și tricouri decolorate de somn stropite cu clor și ulei
de când mama ei îmi pregătea masa de prânz în bucătăria din curte
mama ei cu sânii grei de alăptat cu tălpile aspre mi-e dor de mama ei
de cum nu-mi atingea niciodată obrazul cu buzele de cum arăta
în negru la marginea drumului prăfuit când am părăsit-o vara trecută
ca o eroină columbiană singură și mândră și dorită
corpul meu trebuie descusut și recroit și prins cu ace de siguranță
și din gelatina memoriei senzoriale trebuie readusă pe chip imaginea
originară a ceea ce viața mea *este* într-un singur fel
I am a girl who loves another girl
și călcâiele și umerii vreau să i-i mușc
și coamele portocalii care ard pe pernă

All Souls Avenue

viața mea nu ne mai cuprinde pe amândoi
doar pe tine
împăienjenită de spațiul în care nu te simt cu iubirea eroilor argentinieni
și nici cu ura brațelor nigeriene fereastra mea s-a deschis către
un borcan pe masă de parfumier retras
am accent americano-francez păr uscat mai lung decât unghiile celor care
sub mușuroi de lună nouă m-au pronunțat ultimul om gălbui
sunt rasist îmi îndrăgesc poporul de europeni cititori de literatură aproape
ilustră fiecare rută de la 6:35 a.m. trece pe all souls avenue îmi contruiesc
o casă din carton pe o lagună bermudeză beau pernod cu pescarii
șterg cu radiera
toate capitalele tolerante așez un studio de pictor cu fața la coasta
cataluneză
credința mea în propria-mi nemurire crește ca un sân de femeie gravidă
nu mă mai cutremură nimic și nu mă mai fericește nimic sunt
spectatorul unui mit
care stă cu spatele-violoncel arcuit spre delăsare deși te-am întâlnit pe
marginea unei balustrade și purtai lucruri pe care le-am atins și eu viața mea
nu ne mai cuprinde pe amândoi te-am lăsat cu gura închisă și spre
păsări încercate de zbor
într-un muzeu de artă contemporană printre creatori care nu pricep abolirea
absurdului care unesc bețe de chibrituri și luminează becuri fără
formă în lumina zilei
pe un panou alb dizgrațios în care tu te răsucești de pe o parte pe alta
ca într-un pat
de hotel pustiu și inima ta e uscată sub penița lor gravitând spre
pieptul acestui nimic
căruia îi pun cătușele și îl denunț unei stridificări mausoleice unei
iguanizări casante
poeții nu vorbesc despre poezie niciodată nu vorbesc despre poezie
poeții vorbesc despre

ei înșiși într-un castel cu porți închise și pe un feribot între două țări
cel mai adesea
între anii în care știai totul și cei care vin după nu este decât o
diferență de acuarelă
sunt tot mai puțini oameni pe care i-ai salva de la planificata
apocalipsă și tot mai puțini călători
care înnoptează la umbra gândului tău viața mea nu cred că a cuprins
niciodată nimic
în afară de o tăietură adâncă a unui cuțit al cărui vârf iese pe partea
cealaltă când
străpunge un nou-născut

Celălalt fiu al lui Dumnezeu

eu sunt
eu nimeni altul
celălalt fiu al lui Dumnezeu
sângele lui hematit curge fără îndoială în venele mele
ochii mei sunt ai caprifoiului celest ai pelicanilor cântători
în burta lui împărătească în marsupiul glacial și inert
inima mea a bătut prima oară ca un orologiu singular

Dumnezeu a spus:
fiule ia chipul acestei femei și ca fratele meu geamăn rătăcitor fii pe pământul de dinaintea noastră
porunci nu am pentru tine nici crezuri fiule iar omenirea
nu este a salvării tale nici cuiele ale palmelor tale deschise
seducător fii tu fiul meu și sabia strâpește-o din mâna
cotropitorilor la genunchiul tău voi aduna bărbați și femei
în ei voi pune sămânța tărâmului astral și a biciului magic
numele meu îl vei nesocoti căci sătul sunt de a mea faimă
ține minte fiule ca orbii bâjbâie copiii noștri prin desiș
și nedezvăluit va rămâne rangul tău în întunericul celor pe
care i-am pregătit să moară dar tu nu te mâhni
iubitul meu fiu nici în casele lor nu intra nici soarta lor
nu o urma căci flăcărui vrednice voi aprinde înaintea
pasului tău și însoțit vei fi tu în marea singurătate
iar eu te voi aștepta aici la sfârșitul călătoriei când pribegit
și cu haina roasă de cutreierare vei veni înapoi în
brațele mele talpa puroindă cu flori de nufăr ți-o voi șterge
și în năframă de gutui alb voi ascunde gura fiului meu
care ești tu nezămislitor de prunci între om și mine
te întinzi ca gazela africii încinse cu târâșul șarpelui și
vocea stârpitorilor de nații adormirea ta e veșnicie lăuză

Așa a zis Dumnezeu și nimic altceva nu a mai fost creat

Bon anniversaire, Michel!

lui Marius Conkan

în curând voi împlini vârsta la care închei să mai fiu dumnezeu
dumnezei mai mici și neînsemnați urmându-mă la tron vor sta
înghesuiți câte douăzeci și cinci în scaun lovindu-se peste nas cu
pumnii lor de inox vor scoate limba unul la celălalt se vor mușca
de bărbiile fără păr se vor bate pentru coroana mea cu nestemate
cu dinții vor trage de hainele mele de pantofii mei dar acestea vor cădea
de pe ei sărăcuții micuții dumnezei care mă vor urma lacrimi fierbinți
vor curge pe obrăjorii lor și se vor înfuria venele li se vor umfla de ciudă

eu voi sta pe globul de cristal departe de ei le voi face poze din
diverse unghiuri plictisit așteptând-o pe femeia visurilor mele
noelle da noelle și nu alta să vină cu două cafele mocha de la starbucks
să nu facem dragoste pentru că niciodată nu facem dragoste să-și
scoată agrafele cu două degete să-mi cânte bon anniversaire michel

oh father dă-mi un înger de optsprezece ani
să-i adulmec aripa îngenunchează-l înaintea mea cu gura deschisă
mai dă-mi o harpistă cu picioarele desfăcute aprinde-mi reflectoarele
împrăștie confetti citește-ți testamentul vreau să știu cât cum și când
sper că mi-ai lăsat cele trei loje cu prinți și primul rând cu madone
dar mai ales sper că mi-ai lăsat scena costumele pudra de nas

și sper că i-ai spus fratelui meu că-l iubesc neaparat să-i spui
să nu-i povestești că mama l-a învelit într-un ziar și l-a aruncat
lângă calea ferată tu doar spune-i că-l iubesc că nimeni pe lume
nu e sânge din sângele meu și carnea din carnea mea decât el
c-o să-i cumpăr țigări și păpuși și ce dracu' mai vrea el c-o să-l las
să-mi îmbrace rochiile de dantelă neagră o să-i pun cercei lungi
în urechi o să-i dau vreo 200 de femei care să-l dorească spune-i
să-și pună cheia la gât să numere până la minus infinit astăzi vreau

să-mi strâng fratele în brațe să-i mușc limba să-l legăn pe picioare
vreau să-l adopt și să-l plâng să-l culc în al meu pat mai lasă-l să
urle să dea din picioare o să-i ung pleoapele cu sclipici gura cu sânul
de opal fratele meu este singur în singurătatea mea putred în învierea mea
mai lasă-i-l morții mai minte-l un an

apoi vreau să se ridice toți de pe scaune și să plece vreau să
rămân gol cu toate genitalele mele panica vârstei care vine să o ascunzi
eu nu îmbătrânesc nu mă-ntind în groapă nu stau cu mâinile-ncrucișate
știu că n-ai să mă înșeli îndeasă-mi elixirul vieții în nări chiar de va trebui
să-i împuști pe toți mie n-ai să-mi faci coșciug nici coroane nici veșnica
pomenire oh father privește-mă în ochi privește-mă în ochi îți spun
beregata de cerșetor împuțit ți-o retez dacă la dreapta ta am să ajung

Cuprins

Așteptăm postsexualitatea, prefață de Ștefan Bolea, ***5***

– I –
Bărbat pe tocuri, *7*

Capul calului meu mort, ***8***
Macră, ***10***
Descusut și recroit, ***11***
All Souls Avenue, ***12***
Celălalt fiu al lui Dumnezeu, ***14***
Bon anniversaire, Michel! *(lui Marius Conkan)*, ***15***
Golden Age, ***17***
Rockbell, ***19***
Pofta mea este, ***20***
Dedesubtul calului țesălat, ***21***
Tatăl vostru, ***22***
Fiica mea, ***23***
Doamna Michel Martin *(Pentru Silvia)*, ***24***
Loredana, ***26***
Human Nature Lover, ***27***
Femeia-camee *(Mirelei)*, ***29***
Never again, ***30***
Izbânda mea, ***31***
Autocimitir, ***32***
Ajungerea, ***33***
Queen Mother, ***34***
Eu și ce mai rămâne, ***35***
Fanfară sunt, ***37***
Cu acest sentiment neclintindu-mă, ***38***
Berbecii coboară, ***39***

Unde își depun lebedele ouăle, ***40***
Bărbat pe tocuri, ***41***
Ușile casei noastre sunt închise, ***42***
Who is Ioana?, ***44***
Vascular, ***45***
Prietena mea, Virginia, ***46***
Și nu scriu nimic, ***48***
Have I found you, ***50***
Gelatină de miei, ***51***
Năclăit, ***52***
Vila mea de vară, ***53***
Exorcismul maicii domnului, ***56***
Compasiunea mea ca un măr, ***58***

– II –
20 de trepte ale pierzaniei *(Poetei)*, ***61***

20 de trepte ale pierzaniei, ***62***
Țigară în acuarelă, ***64***
3 săptămâni, ***65***
Divă impură și lapte de mânz, ***66***
Mimoză a coapselor spartane, ***67***
Coapsa spre capătul muririi, ***69***
L'amour, ***70***
Ceea ce se numește sărutare, ***71***
Momentuare, ***72***
Abstinența, ***73***
Măslinirea ochilor ei mulți, *77*
My Lady, ***78***
Roșie bântuirea, ***79***
Poala rochiei tale, ***80***
Anne Virginia Sylvia and you, ***82***
Stonehenge sau ritual cu femeia magică, ***83***

www.hergbenet.ro
www.libraria.hergbenet.ro

Herg Benet Publishers

Bun de tipar: iulie 2011. Apărut: 2011.
Editura Herg Benet, Str. Dr. Burghelea 22,
sector 2, București, România.
E-mail: editor@hergbenet.ro
Tel.: +40 735 850 559, +40 735 850 557

Tipărit în România.

HERG BENET
PUBLISHERS

Michel Martin ne introduce într-o atmosferă gothică & dandy & nihilistă ca în muzica celor de la Sisters of Mercy combinată cu Huysmans și cu filmul *The Masque of Red Death* al lui Roger Corman. Uneori ai impresia că Cioran și-a înscenat moartea, s-a vindecat de Alzheimer (poate folosind metoda prin care Magic Johnson a scăpat de SIDA) și s-a mutat la Londra, unde a devenit mai indiscret, mai *underground* și mai *trendy*.

Ștefan Bolea

ISBN 978-606-92893-2-7
9 786069 289327
hergbenet.ro
HERG BENET PUBLISHERS